

De Cirkel

onderwijs met de Bijbel als basis

Anti pest protocol

SBO De Cirkel

onderdeel van het Veiligheidsplan

scholengroep
west nederland

onderwijs met de Bijbel als basis

Anti-pestprotocol van SBO De Cirkel

Dit anti-pestprotocol beschrijft de wijze waarop met pestgedrag van kinderen wordt omgegaan. Het biedt alle betrokkenen duidelijkheid over de gevolgen, de ernst en de specifieke aanpak van ongewenst gedrag op onze school.

Inleiding:

Pesten is een groot en wezenlijk probleem. Het komt overal voor; Helaas soms ook bij ons op school. En dat in tegen onze kernwaarden en de basisprincipes van onze democratie: vrijheid, solidariteit en gelijkheid (waaronder tegengaan van discriminatie). En het staat haaks op onze doelen rond persoonsvorming en socialisatie.

Wij als school zijn ons ervan bewust dat pestgedrag schadelijk tot zeer schadelijk is voor kinderen, zowel voor de slachtoffers als voor de pesters. Daarom willen wij dit probleem zoveel mogelijk proberen een halt toe te roepen. Dit willen wij doen op zo'n manier dat alle geledingen op een lijn komen en elkaar steunen, want een goede samenwerking is van doorslaggevende betekenis voor een succesvolle aanpak.

Als SBO De Cirkel kiezen wij voor een preventieve en/of curatieve aanpak. Preventief wil zeggen dat wij ook dit onderwerp regelmatig bespreekbaar maken in de klas en de leerlingen ook de eventuele gevolgen hiervan proberen te laten inzien. Als er echter toch signalen worden opgevangen dan volgt er een curatieve aanpak, waarbij er ook wordt ingegrepen met passende maatregelen. We staan voor onze kernwaarden en basisprincipes en dat dit zichtbaar is in de dagelijkse praktijk.

Wat verstaan we onder pesten?

Pesten is een subtype van agressief gedrag, waarbij een of meer individuen bij herhaling een betrekkelijk machteloze ander aanvallen, vernederen en/of buitensluiten. Pesten is het herhaaldelijk negatief bejegenen van een kind of groep naar steeds hetzelfde kind toe. Dit kan gebeuren op zowel fysiek als psychisch niveau. Hieronder valt dus ook het negeren van een kind. Tegenwoordig kan het ook via cyberpesten, verkeerd computergebruik.

Waarom een anti-pestprotocol?

Wij kiezen voor een "anti-pestprotocol", omdat dit positiever klinkt dan "pestprotocol". We proberen per slot van rekening 'pesten' te voorkomen. Wij vinden het belangrijk dat kinderen veilig van en naar school kunnen gaan. Ze dienen zich ook veilig te voelen in de groep en op het schoolplein. Uitgangspunt is dat kinderen op een correcte en prettige manier met elkaar omgaan en dat ze zelfstandig leren ruzies op te lossen. Dit doen we voornamelijk vanuit de gedachte van de Kanjertraining, basisvaardigheden burgerschapsvorming en een sterk positief pedagogisch klimaat met christelijke identiteit.

Wat doen we?

- Onze school heeft een sterk positief pedagogisch klimaat. Het is een school waarbinnen iedereen (leerlingen, personeel en ouders/verzorgers) zich betrokken en verantwoordelijk voelt, en op een positieve manier met elkaar wil leren omgaan. Wekelijks worden er lessen gegeven uit de methode Kanjertraining. Wij stimuleren en leren kinderen om ruzies en meningsverschillen zelf op te lossen door middel van afspraken in de methode. Wanneer zij er zelfstandig niet uitkomen, gaan zij naar de volwassenen die op dat moment toezicht houden.
- Ondanks de invoering van Kanjertraining kan het toch voorkomen dat een kind systematisch door andere kinderen wordt gepest. Dit kind kan dan zodanig in de knoop komen, dat de samen gemaakte regels niet langer de gewenste veiligheid bieden en een kind zich onveilig gaat voelen. Het is belangrijk dat we zien dat er sprake is van een ernstig probleem in een klas, of bij een groep kinderen in de school. In een klimaat waarin pesten niet wordt opgemerkt, wordt de pedagogische structuur en de veiligheid ernstig aangetast. Wij vinden dit onacceptabel.

Doelstelling

Leerkrachten kunnen pestgedrag:

- Signaleren
- Onderkennen
- Met behulp van het anti-pestprotocol:
- Voorkomen en verminderen.
- Signaleren.
- Bespreekbaar maken en oplossen, eventueel met ouders.

Het pedagogisch klimaat in de klas is dusdanig dat er respect is voor elkaar, dat de kinderen en de leerkracht open durven te zijn tegen elkaar, dat iedereen zich veilig voelt.

Preventie

Wij werken op onze school met SWPBS en de Kanjertraining. Hierdoor wordt een veilige schoolomgeving gecreëerd, waarin kinderen zelf leren ruzies op te lossen, begrip hebben voor elkaar en waarin gestreefd wordt om op een prettige manier met elkaar om te gaan. Daarbij is een zelfde aanpak door alle teamleden zeer belangrijk.

Bij de start van het schooljaar wordt er extra aandacht besteed aan de sfeer in de klas en een positief groepsgevoel (thema 1 van Kanjertraining) aangevuld met het aanleren of herhalen van de gedragsverwachtingen en schoolafspraken.

De leerkracht bespreekt de algemene afspraken en regels in de groep en op school met de kinderen en de ouders/verzorgers aan het begin van het schooljaar.

De schoolregels hangen zichtbaar op in de klassen. Plagen en pesten worden hierbij benoemd en besproken.

Met het signaleringsinstrument wordt naar de sociaal-emotionele ontwikkeling van kinderen gekeken. Na analyses, conclusies en gesprekken wordt er zo nodig een pedagogisch groepsplan opgesteld.

Bij leerlingen die een individuele aanpak nodig hebben, gaan we aan de slag met aspecten uit de Kanjertraining. Hierin worden sociale problemen zoals pesten, conflicten, uitsluiting en sociaal teruggetrokken gedrag voorkomen of verminderd en het welbevinden wordt vergroot. Dit vindt plaats in een groepje van max. 8 kinderen buiten de klas. Hiervan worden de ouders te allen tijden op de hoogte gesteld. Echter ook binnen de klas wordt er aandacht besteed aan aspecten van dit programma.

De Anti-pestcoördinator is verantwoordelijk voor het bewaken van het anti-pestprotocol. Signalen rond pesten worden bij haar aangegeven, zodat hier schoolbreed 'controle' op is. Deze signalen worden door zowel de leerkracht, als ook kinderen, ouders en verzorgers aan haar doorgegeven. Bij een aantal (vergevoerde) gesprekken, zal de coördinator deelnemen.

Cyberpesten

Pesten is zo oud als het onderwijs zelf, maar het cyberpesten voegt een extra dimensie toe, het anonieme en hierdoor is het nog enger, de daders kunnen vaak niet meteen aangewezen worden, en het slachtoffer loopt hier dan ook al een langere tijd mee rond. Wat verstaan wij onder cyberpesten?

Digitaal pesten (cyberpesten) is één van de verschillende vormen van pesten, het gebeurt vaak buiten de school, thuis in de veilige omgeving en anoniem, dus moeilijk te achterhalen/op te sporen.

Handelwijze en fasering in het anti-pestprotocol

Op onze school werken we met kinderen met diverse gediagnosticeerde problematieken, waarvoor maatwerk nodig is in ondersteuning en begrenzing. Het is belangrijk dat kinderen, ouders en teamleden duidelijkheid hebben over de stappen in het proces. Het onderstaande protocol beschrijft hoe we deze begeleiding structureren, zodat iedereen begrijpt wat er gebeurt en waarom bepaalde keuzes worden gemaakt. Dit zorgt voor een effectieve samenwerking en helderheid in de begeleiding van de kinderen. Onderstaand wordt dit beschreven. Daarbij worden 2 lijnen gevolgd:

1. **De basislijn, voor alle leerlingen van toepassing, middels de Kanjertraining**
2. **De extra lijn, voor specifieke situaties, begrenzend kader**

1. De basislijn: op basis van het pestprotocol van de Kanjertraining.

Dit anti-pestprotocol is opgesteld om goed te kunnen reageren op situaties waarin een kind wordt gepest of pest. Dit protocol sluit aan bij de Kanjertraining. Het zijn feitelijk fatsoensafspraken over hoe je omgaat met de ander:

De Kanjertraining, onze leerlingen zijn meer dan een pet of een kleur

Op De Cirkel werken wij onder andere met de Kanjertraining. Vooral omdat deze training bij veel kinderen al bekend is van hun vroegere school. De betekenis van de gekleurde petten en de bijbehorende verhalen zijn voor de meeste kinderen goed te begrijpen. In de Kanjertraining krijgen kinderen de keuze om op verschillende manieren te reageren bij een probleem of stressvolle situatie. Hierbij gaan we ervan uit dat zolang er gehandeld wordt vanuit vertrouwen en op basis van wederzijds respect, de verschillen tussen mensen goed en waardevol zijn. Een kind is voor ons meer dan "een pet" of "deze of die kleur". Het gaat om de gedragingen, en dat is waar wij samen grip op willen krijgen.

Wanneer je handelt vanuit vertrouwen, noemen we dat in de Kanjertraining dat je een witte pet op hebt. Je durft jezelf te zijn, je bent te vertrouwen en je durft ook anderen te vertrouwen. In de psychologie wordt dit 'coping' genoemd. Kortom, je bent een kanjer! Je kunt een kanjer zijn op verschillende manieren:

Je kunt bijvoorbeeld jezelf zijn in combinatie met de zwarte pet. Dan reageer je op een stoere manier en vertoon je het gedrag van een leider. Je durft plannetjes te maken, je bent ondernemend en je weet je grenzen aan te geven. Zolang naast de zwarte pet ook de witte pet van vertrouwen aanwezig is, zullen deze kinderen zich op een heel positieve en krachtige manier gedragen.

Je kunt ook een kanjer zijn in combinatie met de rode pet. Dan ben je vol levenslust, heb je een goed gevoel voor humor, ben je optimistisch en kun je goed relativeren. Zolang naast de rode pet ook de witte pet van vertrouwen aanwezig is, zullen deze kinderen op een opgewekte en positieve manier weten te reageren. In alle gevallen blijft de witte pet de basis voor het vertrouwen, en dat maakt deze gedragingen krachtig en waardevol.

Problemen ontstaan wanneer de witte pet van het vertrouwen wegvalt. Dan vervallen we in reacties die niet meer passen in de cultuur van wederzijds respect. Voor de positieve eigenschappen komt dan het woordje 'te' te staan. Kinderen reageren dan te krachtig, te stoer en ze maken plannen die ten koste gaan van anderen. De vrolijke kinderen reageren te lollig met humor dat ten koste gaat van anderen of zichzelf. Ze zijn niet meer betrouwbaar, niet meer serieus te nemen en beledigend. De vriendelijke, bescheiden kinderen reageren angstig en te lief. Ze cijferen zichzelf helemaal weg en worden onzichtbaar. De eerste gaat van zich afmeppen, de tweede maakt er een grap van en de derde geeft op.

Als het onderlinge vertrouwen in een groep wegvalt, dan kan dat voor veel kinderen heel vervelende gevolgen hebben.

De opvatting bestaat dat kinderen zijn in te delen in pesters en gepesten (daders en slachtoffers). Die opvatting maakt de problemen groter en het is niet de manier van oplossen die de Kanjertraining voorstaat. Het ligt niet zo eenvoudig en de aanpak van pesten moet zich richten op de hele groep. Alle kinderen moeten er baat bij hebben.

In het kort gaat het bij de Kanjertraining om:

- *Het bieden van heldere regels, die kinderen helpen en houvast geven.*
- *Het geven van handvatten in sociale omgangssituaties.*
- *Het leren uitgaan van een positieve levensvisie en toekomst- en oplossingsgericht voor zowel kinderen, leerkrachten en ouders.*
- *Leerlingen leren positief over zichzelf en de ander te denken.*

Kern van de Kanjeraanpak is: *Breng het onderlingen vertrouwen terug in de groep. Zoek oplossingen die ook in de toekomst blijven werken. Zowel kinderen, leerkrachten als ouders worden bij de aanpak betrokken. De Kanjertraining heeft veel oefeningen, om het vertrouwen en de respectvolle omgang met elkaar te bewerkstelligen. De petjes zijn hierbij een hulpmiddel en helpen om een duidelijk onderscheid te maken tussen 'de wereld van het vertrouwen' en 'de wereld van het wantrouwen'. Op de website van Kanjertraining staat een heel goed filmpje met uitleg over de Kanjerpetten: www.kanjertraining.nl.*

Plagen of pesten

Wanneer is er nu sprake van plagen en wanneer is er sprake van pestgedrag? Het is belangrijk om het verschil duidelijk te hebben, ook voor de kinderen zelf. Het meest eenvoudige onderscheid is dit:

- Plagen gebeurt in het zicht van de leerkrachten.
- Pesten gebeurt achter de rug van leerkrachten.

Daarom weet een leerkracht zelden uit zichzelf wat er zich precies afspeelt tussen de kinderen onderling. De leerkracht moet hierover worden geïnformeerd door de leerlingen zelf.

Definitie van pesten: Een kind wordt gepest wanneer deze herhaaldelijk last heeft van negatieve acties van een ander (fysiek, verbaal of psychologisch, direct of via internet of mobiel) die op hem of haar zijn gericht, en waarbij de macht ongelijk is verdeeld.

De Kanjertraining gaat ervan uit dat in de meeste gevallen dat een kind zich gepest voelt, de 'pester' niet de bedoeling heeft de ander pijn te doen. Wanneer de gevolgen voor de gepeste duidelijk worden gemaakt aan de pester, zijn de meeste kinderen bereid hiermee te stoppen. En als dat niet voldoende is, dan wordt duidelijk gemaakt wat de sociale gevolgen voor de pester zelf zullen zijn (cruciaal in het ontstaan en het in stand houden van pesten, zijn de reacties van leeftijdsgenoten op de pester. Zolang deze het pesten blijven aanmoedigen, is het voor de pester moeilijker om hiermee te stoppen. Heerst er in een klas een mentaliteit van respect en vertrouwen, dan zal er minder gepest worden dan wanneer er een onveilige sfeer heerst waarin kinderen zich moeten bewijzen en bezig zijn met hun status in de groep). Pesten gebeurt per definitie achter de rug van degene die kan ingrijpen, zoals een vader/moeder, juf of meester. Dat betekent dat er goed moet worden samengewerkt tussen school en ouders enerzijds en dat kinderen moet worden geleerd hoe zij kunnen aangeven dat zij zich gepest voelen, of merken dat er in hun omgeving wordt gepest.

De Kanjerafspraken

De school streeft een positieve, opbouwende sfeer na en doet dat binnen de kaders van de wet enerzijds en binnen het kader van de kanjerafspraken anderzijds:

- We vertrouwen elkaar
- We helpen elkaar
- Niemand speelt de baas
- Niemand lacht uit
- Niemand is of blijft zielig

De school zet middels de Kanjerlessen in op het versterken van het onderling vertrouwen en het besef dat het goed is elkaarte helpen. Binnen dat kader:

- speelt niemand de baas,
- hebben we plezier met elkaar,
- en ben je of blijf je niet zielig.

Duidelijk wordt gesteld dat de leerlingen ten opzichte van elkaar niet de baas zijn. De leerkracht daarentegen is op school "de baas/het gezag" en de ouders zijn dat thuis. Als een conflict zich tussen kinderen afspeelt dan zal de school kiezen voor een oplossingsgerichte aanpak. Dat wil zeggen: de school zoekt een oplossing die alle partijen (zo veel mogelijk) recht doet, en borgt gemaakte afspraken. Een oplossingsgerichte aanpak is te onderscheiden van een wraak- en haatgerichte aanpak (vormen van bedreiging en kwaadsprekerijen) of een zeurgerichte aanpak (indirecte kwaadsprekerijen en slachtofferschap). Kortom: doe elkaar recht. "Gun de ander wat jezelf ook zou willen".

De Kanjertraining vormt de leidraad van ons pedagogisch handelen. Opnieuw geven wij aan dat het in de praktijk veelal maatwerk is omdat wij binnen onze schoolcontext te maken hebben met kindspecifiek gedragingen voortkomend uit gediagnosticeerde problematiek.

2. De extra lijn, voor specifieke situaties, begrenzend kader

Naast ondersteuning is er ook begrenzing nodig. Ook al hebben wij te maken met een schoolspecifieke leerlingpopulatie met overwegend kinderen met emotieregulatieproblematiek, juist dan is het nodig om goed helder te houden wat de kaders, de 'vangrails' van ons beleid en werkwijzen zijn.

Dit protocol richt zich op het aanpakken van pestgedrag en het bevorderen van welzijn.

- Op onze school vinden we de sociaal-emotionele ontwikkeling net zo belangrijk als de cognitieve. We denken en handelen vanuit een warm pedagogisch hart, voor alle kinderen.
- Kinderen moeten zich veilig voelen om zichzelf te zijn en te leren zonder gepest te worden.
- Leerkrachten, ouders en anderen werken samen aan een positief klimaat.
- We gebruiken de Kanjertraining als vertrekpunt om kinderen positief over zichzelf en anderen te laten denken, wat sociale stress vermindert en bijdraagt aan hun welbevinden en ontwikkeling.
- Er zijn grenzen aan wat wij kunnen en willen. Indien er gedrag is wat buiten de kernwaarden en het beschreven ondersteuningsprofiel valt en waaraan niet op constructieve wijze gewerkt kan worden, ligt buiten onze mogelijkheden. In dat geval vindt er verdere opschaling plaats middels time-out, schorsing of verwijdering zoals beschreven staat in de schoolgids en het veiligheidsplan.

Definities van gedrag, dan weten we waar het over gaat

Wat is plagen?

Er is geen slachtoffer en dader; beide partijen zijn even sterk. Plagen kan de sociale weerstand van kinderen vergroten. Plagen is goed om voor jezelf te leren opkomen. Vaak speelt humor een rol.

Wat is ruzie?

Ruzie gaat over een bepaalde zaak en niet om het beschadigen van een persoon. Een ruzie kan uitgepraat worden.

Wat is pesten?

Pesten is herhaaldelijk negatief gedrag naar iemand, waarbij het slachtoffer zich kwetsbaar en machteloos voelt. Het kan fysiek, verbaal of sociaal zijn, zoals slaan, uitschelden of buitensluiten. Pesten is een probleem waarmee alle betrokkenen geconfronteerd worden. Hulp dient uiteindelijk aan alle betrokkenen gegeven te worden, in eerste instantie gaat veiligheid voorop.

Betrokkenen

We weten dat pesten overal voorkomt. Binnen school hebben we te maken met het pesten van kinderen door kinderen. Als een kind gepest wordt, heb je te maken met 5 groepen betrokkenen:

1. De gepeste
2. De pester
3. De omstanders (meelopers, toekijkers)
4. De leerkracht
5. De ouders

Pesten is een probleem waarmee alle betrokkenen geconfronteerd worden.

Hulp dient aan alle betrokkenen gegeven te worden, maar waarbij in onze school wel in eerste plaats aan de meest kwetsbare wordt gedacht en veiligheid voorop staat. Anders gezegd: we willen benoemen waar het om gaat, niet 'over-pedagogiseren' maar ook daadwerkelijk begrenzen en consequenties trekken wanneer dat noodzakelijk blijkt te zijn.

Stappenplan bij pesten

1. Het inschakelen van de leerkracht wordt niet opgevat als klikken. Vanaf de Groep Ontdekkers brengen we dit kinderen al bij. Als je wordt gepest of als je ruzie met een ander hebt en je komt er zelf niet uit, dan mag je hulp aan de leerkracht vragen. Dit wordt niet gezien als klikken.
2. Een medeleerling heeft ook de verantwoordelijkheid om het pestprobleem bij de leerkracht aan te kaarten. Alle kinderen zijn immers verantwoordelijk voor een goede sfeer in de groep.
3. Samenwerking met ouders. School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Dit neemt niet weg dat iedere partij moet waken over haar eigen grenzen. Het is niet de bedoeling dat ouders naar school komen om eigenhandig een probleem voor hun kind op te komen lossen en in discussie te gaan met de pester en zijn/haar ouders. Dat kan de problemen onnodig verergeren. Bij pestproblemen zullen de directie en de leerkrachten hun verantwoordelijkheid nemen en overleg voeren met de ouders van de gepeste leerling en van de pester.
4. Wanneer een leerling, door een ongelukje of een gewelddadige handeling gewond of beschadigd is geraakt, neemt de school dezelfde dag contact op met de ouders/verzorgers van het slachtoffer en de dader.

De inbreng van de ouders moet vooral zijn:

- je kind serieus nemen
- het melden van pesten
- het aanreiken van relevante informatie
- het geven van suggesties
- het ondersteunen van de aanpak van school
- het eventueel versterken van de weerbaarheid, indien nodig met deskundige
- hulp (ouders van gepeste)
- het afkeuren van negatief gedrag en het stimuleren van positief gedrag
- (ouders van pester en omstanders)

Aanpak van ruzies en pestgedrag in vierstappen

Wanneer kinderen ruzie hebben en/of elkaar pesten pakken wij het pestprobleem aan met behulp van vier stappen:

Stap 1

Er eerst zelf (en samen) uitkomen. In de Kanjertraining leren kinderen hoe je ruzies op kunt lossen. Dit doen we volgens de aangeleerde) aanpak:

1. Ik vind het niet leuk datje me! Wil je daar mee stoppen?
2. Wil de ruziemaker stoppen? - > Dank je wel!
3. Wil de ruziemaker niet stoppen! - > Jij doet naar! Bekijk het maar! (+ stevig weglopen!)

Stap 2

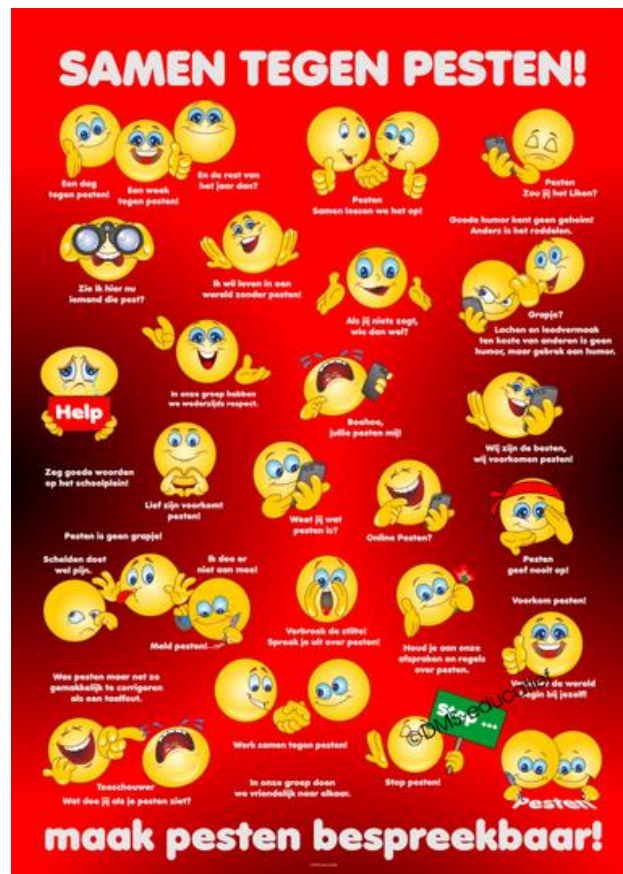
Op het moment dat een van de kinderen er niet uitkomt, vertelt hij/zij het probleem aan de juf/meester of als het pesten buiten plaatsvindt tegen de pleinwacht. Want een ruzie of pestprobleem moet voor iedereen naar tevredenheid worden opgelost.

Stap 3

De leerkracht brengt de partijen bij elkaar voor een verhelderingsgesprek en probeert samen met hen de ruzie of pesterijen op te lossen en nieuwe afspraken te maken. Bij herhaling van pesterijen/ruzies tussen dezelfde leerlingen volgen er stappen (zie bij consequenties).

Stap 4

Bij herhaling van het pestgedrag neemt de leerkracht duidelijk stelling en houdt een gesprek met het kind dat pest. Ook wordt een melding gedaan in de map incidentenregistratie. Daarin omschrijft de leerkracht de toedracht van de pesterij. Bij een registratie brengt de leerkracht altijd van beide leerlingen de ouders op de hoogte. Leerkracht(en) en ouder(s) werken in goed overleg samen aan een oplossing. De leerkracht biedt altijd hulp aan de gepeste en begeleidt de pester, indien nodig in overleg met externe deskundigen.

Consequenties

De leerkracht ziet dat een kind wordt gepest of de gepeste, of een medeleerling of ouder komen pestgedrag melden en vervolgens leveren stap 1 t/m 4 geen positief resultaat op voor de gepeste leerling. De leerkracht neemt duidelijk stelling tegen het pestgedrag. Afhankelijk hoelang de pester door blijft gaan met zijn/haar pestgedrag en/of er geen verbetering zichtbaar is in zijn/haar gedrag, volgen consequenties.

Fase 1; waarschuwing

- Door gesprek: bewustwording voor wat hij/zij met het gepeste kind uithaalt
- Afspraken maken met de pester over gedragsveranderingen.

- Een leerling krijgt van de directie een waarschuwing. De waarschuwing wordt door de directie vastgelegd op de incidentenregistratiekaart. De naleving van deze afspraken komen aan het eind van iedere week (voor een periode) in een kort gesprek aan de orde. De leerkracht heeft een gesprek met de ouders over bovenstaande acties. De medewerking, steun van de ouders, wordt nadrukkelijk gevraagd om een einde aan het probleem te maken.

Fase 2: Deskundige hulp

Bij aanhoudend pestgedrag kan deskundige hulp worden ingeschakeld van de externe deskundigen (o.a. Jeugdgezondheidszorg, schoolmaatschappelijk werk of andere deskundigen).

Fase 3: Time-out

Na een cyclus van drie weken, waarin de gesprekjes hebben plaatsgevonden en er geen verbetering optreedt, kan ervoor gekozen worden om binnen de school een kind tijdelijk buiten de eigen groep te plaatsen, de zogenaamde time-out. De time-out kan alleen door de directie worden opgelegd. Hij/zij brengt de ouders hiervan op de hoogte.

Fase 4: Schorsing of verwijdering

In extreme gevallen wordt een kind door de directie geschorst of verwijderd.

Weerbaar worden

Het is van groot belang dat een gepest kind leert om te gaan met pestgedrag. We willen dat de leerling weerbaar wordt. In overleg met de leerling en de ouders/verzorgers kan een van de volgende opties, passend bij het kind, besproken worden;

- Inplannen van specifieke oefeningen tijdens de Kanjerlessen
- Begeleiding door de leerkracht(en), SMW'er
- Gesprek(ken) met de schoolvertrouwenspersoon en/of anti-pestcoördinator
- Overleg met de anti-pestcoördinator van de school
- Overleg met de zorgcoördinator van de school
- Overleg met het schoolcontactpersoon van Sociaal Werk bijvoorbeeld voor het volgen van een weerbaarheidstraining)
- Overleg met de jeugdverpleegkundige

Communicatie en afstemming met de ouders

Samenwerking met ouders is voor ons als school heel belangrijk, vooral wanneer de situatie ingewikkeld is, of je kind nu de pester of het gepeste kind is. We willen samen de situatie verbeteren. Dit protocol geeft aan hoe we in zulke gevallen handelen. Een goede samenwerking en communicatie tussen school en gezin is belangrijk. Ook ouders hebben de verantwoordelijkheid om pestgedrag bij de leerkracht aan te kaarten. Het is echter niet de bedoeling dat ouders zelf anderen corrigeren om de problemen van hun kind op te lossen.

Bij pest- of agressieproblemen nemen leerkrachten, directie en ouders samen verantwoordelijkheid en zoeken een oplossing die in de toekomst werkt. Voorbeeldgedrag van zowel leerkrachten als ouders is essentieel. Er zal minder gepest worden als iedereen duidelijke fatsoensnormen volgt en conflicten niet met geweld oplost. Agressief gedrag van leerkrachten, ouders of leerlingen wordt niet geaccepteerd en iedereen spreekt zich daartegen uit.

Wat wordt van u als ouder verwacht?

Het oplossen van conflicten tussen kinderen is zelden een probleem, als op basis van het voorgaande met elkaar wordt overlegd.

Van de ouders wordt verwacht dat zij zich aan de volgende vuistregels houden:

1. U oefent zich in zelfbeheersing.

Dat betekent dat u het recht niet heeft andermans kind, een andere ouder of een leerkracht verbaal of fysiek te overdonderen/aan te vallen. Het wordt helemaal een drama als u zich misdraagt in aanwezigheid van andere kinderen.

2. U spreekt in positieve zin over andermans opvoeding en andermans kind.

Dat doet de school ook over u en uw kind. Kunt u dat niet, dan houdt u uw mond. Meent u toch het recht te hebben kwaad te spreken op basis van vermeend onrecht dat u is aangedaan, dan bent u waarschijnlijk de oorzaak van alle emotionele opwindings.

3. Als u zich zorgen maakt om het welzijn van uw kind, of het welzijn van andermans kind,

dan overlegt u met de school. Uitgangspunt daarbij is dat u in gesprek gaat met het doel een oplossing te zoeken die goed is voor u en

uw kind, maar ook goed is voor de andere kinderen. De school is hierin uw medestander.

4. Als ouder kent u het verschil tussen overleg waarin zorg wordt gedeeld/een oplossing wordt gezocht, en kwaadsprekerij/achterklap.

5. U onthoudt zich van kwaadsprekerijen op internet.

Aanvullend: Als u opvoedt uit angst (= met mijn kind zal het niet goed komen), dan plaatst u uw kind in een zwakke positie. U haalt uw kind hiermee onderuit. Als u corrigeert vanuit gevoelens van ergernis en irritatie, dan zal uw kind zich afgewezen voelen. Laat u zich door angst leiden in uw opvoeding, of door gevoelens van irritatie, dan is de kans aanwezig dat uw kind zelfbeschadigende gedachten zal ontwikkelen en opvattingen zoals: ik ben geen goed kind, mijn moeder/vader is niet trots op mij. Denk, spreek en handel met vertrouwen, oplossingsgericht, met elkaar in verbinding blijven.

Wat mag u verwachten van de leerkrachten op school?

- Leerkrachten gaan respectvol om met uw kind en met u als ouder.
- Leerkrachten tonen onderling respect en weten dat "Een goed voorbeeld doet goed volgen."
- Ze spreken twee gedragstalen: één die aansluit op de straatcultuur* (directief, duidelijk, grensstellend) en één die gericht is op wederzijds respect (inzicht geven).
- Bij problemen op school werken leerkrachten oplossingsgericht en vermijden ze negatieve of wraakgerelateerde reacties. Ze hebben uw hulp nodig om tot een goede oplossing te komen voor alle betrokkenen.

*Opmerking: Leerkrachten volgen niet de normen van de straatcultuur, maar stellen wel duidelijk grenzen tegen de mentaliteit daarvan. Ze gaan niet in op onderhandeling of excuses ("Ja... maar!"). Voor meer informatie kunt u het Kanjerinformatieboek raadplegen.

Tenslotte ook dit:

- Incidenten van 'Grensoverschrijdend gedrag' worden door de directie vastgelegd op de incidentenregistratiekaart in Parnassys.
- Leerkrachten en de oudergeleding van de Medezeggenschapsraad onderschrijven gezamenlijk dit anti-pestprotocol.

SBO De Cirkel, waar veelal kwetsbare kinderen worden opgevangen, hecht veel waarde aan de veiligheid van alle betrokkenen. We bieden maatwerk, aangezien deze kinderen vaak extra ondersteuning nodig hebben. Maatwerk is iets anders dan alles gedogen. Zeker niet. Met maatwerk bedoelen wij dat er goed gekeken wordt naar wat alle betrokkenen nodig hebben en daaraan acties verbinden. Dit om binnen een veilige situatie te kunnen werken en leren.

- Bij specifieke vormen van grensoverschrijdend gedrag (zie het hoofdstuk "Grensoverschrijdend gedrag") volgt onze school de vastgestelde protocollen en draaiboeken.
- Als er signalen zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling, zijn we wettelijk verplicht om de "Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling" te volgen (zie hoofdstuk "Meldcode en meldplicht").

Wanneer er incidenten van grensoverschrijdend gedrag worden gesignaleerd, zorgen we er eerst voor dat het gedrag stopt. Daarna hebben de opvang van het slachtoffer en andere betrokkenen de hoogste prioriteit. De protocollen en draaiboeken geven duidelijk aan wie er geïnformeerd moeten worden, wat de verdere procedure is en wie erbij betrokken zijn.

We hebben niet alleen oog voor de slachtoffers, maar ook voor de getuigen, meelopers en daders. Voor de daders geldt het beleid van ons bestuur, en mogelijke maatregelen kunnen zijn: een time-out, schorsing of verwijdering.

